

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku G. M.
z udziałem K. Ż. i T. Ż.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym 12 kwietnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z 28 marca 2022 r., sygn. akt IV Ca 1555/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każda ze stron ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane z własnym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

K. Ż. i T. Ż. – uczestnicy postępowania z wniosku G. M. o stwierdzenie nabycia spadku po E. Ż. wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z 28 marca 2022 r.

Skarżący uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, którą wywiedli z okoliczności niedostatecznie pogłębionej i nieprawidłowej oceny aktów stanu cywilnego, do których treści zostały wprowadzone zmiany za pomocą wzmianek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu

Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

W sprawie nie występuje przesłanka oczywistej zasadności. Przede wszystkim skarżący kwestionują sposób dokonania oceny przedstawionych dowodów, co jest niedopuszczalne na etapie postępowania kasacyjnego ze względu na brzmienie art. 398³ § 3 k.p.c. Z kolei wywód dotyczący niejasnej treści badanych aktów stanu cywilnego oraz przedstawienia dowodów w formie nieprzewidzianej przez prawo jest niezrozumiały, zważywszy że przedmiotem wzmianki była jedynie pisownia imienia i nazwiska spadkodawcy, która została naniesiona w sposób jednolity i nie podlegający wątpliwości. Natomiast kwestionowanie możliwości przedstawienia aktu prawa cywilnego obcego państwa jako dowodu sądowego jest sprzeczne z art. 31 p.a.s.c., w którym przewidziano wymagania stawiane dokumentom obcym i ich tłumaczeniu.

Zważywszy powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

[SOP]

[a]